

2) Roemenië wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 329 van 16.8.2021.

**Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 1 augustus 2022 — Petrus Kerstens / Europese Commissie
(Zaak C-447/21 P) ⁽¹⁾**

***(Hogere voorziening – Ambtenarenrecht – Tuchtprocedure – Verzoeken om bijstand – Afwijzing –
Betekening van de beslissingen langs elektronische weg – Beroep tot nietigverklaring – Beroepstermijn –
Aanvang – Tardiviteit van het beroep)***

(2022/C 359/11)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Petrus Kerstens (vertegenwoordiger: C. Mourato, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordiger: T. S. Bohr, gemachtigde)

Dictum

1) De hogere voorziening wordt afgewezen.

2) Petrus Kerstens draagt zijn eigen kosten en die van de Europese Commissie.

⁽¹⁾ PB C 431 van 25.10.2021.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 14 juli 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing,
ingediend door de Högsta domstol — Zweden) — CC/VO**

(Zaak C-572/21) ⁽¹⁾

***[Prejudiciële verwijzing – Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken
en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid – Ouderlijke verantwoordelijkheid – Verordening (EG)
nr. 2201/2003 – Artikel 8, lid 1, en artikel 61, onder a) – Algemene bevoegdheid –
Perpetuatio-foribeginsel – Overbrenging, in de loop van het geding, van de gewone verblijfplaats van een
kind vanuit een lidstaat van de Europese Unie naar een derde staat die partij is bij het Verdrag van
's-Gravenhage van 1996]***

(2022/C 359/12)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta domstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: CC

Verwerende partij: VO

Dictum

Artikel 8, lid 1, van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, gelezen in samenhang met artikel 61, onder a), van verordening nr. 2201/2003, moet aldus worden uitgelegd dat een gerecht van een lidstaat waarbij een geding ter zake van de ouderlijke verantwoordelijkheid aanhangig is gemaakt, zijn bevoegdheid krachtens artikel 8, lid 1, van die verordening om uitspraak te doen in dat geding niet behoudt wanneer de gewone verblijfplaats van het betrokken kind in de loop van het geding rechtmatig is overgebracht naar het grondgebied van een derde staat die partij is bij het op 19 oktober 1996 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen.

(¹) PB C 481 van 29.11.2021.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 augustus 2022 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal da Relação de Évora — Portugal) — Strafzaak tegen TL

(Zaak C-242/22 PPU) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Prejudiciële spoedprocedure – Justitiële samenwerking in strafzaken – Richtlijn 2010/64/EU – Recht op vertolking en vertaling – Artikel 2, lid 1, en artikel 3, lid 1 – Begrip “essentieel processtuk” – Richtlijn 2012/13/EU – Recht op informatie in strafprocedures – Artikel 3, lid 1, onder d) – Werkingssfeer – Geen omzetting in nationaal recht – Rechtstreekse werking – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikel 47 en artikel 48, lid 2 – Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden – Artikel 6 – Veroordeling tot een voorwaardelijke gevangenisstraf met proeftijd – Niet-nakoming van de verplichtingen van de proeftijd – Onvertaald essentieel processtuk en afwezigheid van een tolk bij de vaststelling van dat stuk – Herroeping van de opschorting – Geen vertaling van de processtukken betreffende deze herroeping – Gevolgen voor de geldigheid van de herroeping – Met vernietigbaarheid bestrafte procedurefout)

(2022/C 359/13)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal da Relação de Évora

Partij in de strafzaak

TL

In tegenwoordigheid van: Ministério Público

Dictum

Artikel 2, lid 1, en artikel 3, lid 1, van richtlijn 2010/64/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 oktober 2010 betreffende het recht op vertolking en vertaling in strafprocedures en artikel 3, lid 1, onder d), van richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafprocedures, gelezen in het licht van artikel 47 en artikel 48, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het doeltreffendheidsbeginsel, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling volgens welke schending van de rechten waarin die bepalingen van deze richtlijnen voorzien, door de begunstigde op straffe van verval moet worden aangevoerd binnen een bepaalde termijn, wanneer deze termijn begint te lopen voordat de betrokkene ook maar op de hoogte is gesteld, in een taal die hij spreekt of begrijpt, van ten eerste het bestaan en de reikwijdte van zijn recht op vertolking en vertaling en ten tweede het bestaan en de inhoud van een in de betrokken zaak essentieel processtuk en de gevolgen daarvan.

(¹) PB C 257 van 4.7.2022.